

மீசாலையைப் பிறப்பிடமாகவும் முரகமோட்டையை

வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

சிற்றம்பல் குருநாதன் (தஞ்சையா)

அவர்களின் சிவபதப் பேறு குறித்த

குருநாதம்

03-11-2019

சிவமயம்

மீசாலை தெற்கைப் பிறப்பிடமாகவும்
முரசுமோட்டையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

சிற்றம்பலம் குருநாதன்

(குஞ்சையா)

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

குரு நாதம்

03.10.2019

உ
சிவமயம்

சமர்ப்பணம்

அன்னையாய் தந்தையாய் ஆசானாய்

இருந்து

இன்பமுடன் நாம் வாழ ஏற்ற வழி

பல சொல்லி

அன்புடனே எம்மை அகிலத்தில்

காத்திட்ட

அப்பாவின் திருவடியில் அவர் புகழ்

கூறிடும்

அற்புதப் படைப்பினை அர்ப்பணிக்கின்றோம்

நாம்

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

குருப்பக்தளர்.

உ-
சிவமயம்

மிற்பு

இறப்பு

19

04

01

10

1943

2019

அமரர்
சிற்றம்பலம் குருநாதன்
(குஞ்சையா)

திதி நிர்ணய வெண்பா

சீரார் விகாரிநற் பூண்ட புரட்டாதியில்

பேரார் பூர்பபக்க ஷஷ்டியிலே - ஊரார்

உவந்திடும் உத்தமனாம் குருநாதன்

விஷ்வநாதன் தாள் சேர்ந்தார் காண்.

விநாயகர் கவசம்

வளர்ச்சியைப் பராபரமாய் வயங்குவிநா
 யகர்காக்க வாய்ந்த சென்னி
 அளவுபடா அதிகசுவுந் தரதேகம்
 மதோற்கடர்தாம் அமர்ந்து காக்க
 விளரறநெற் றியைஎன்றும் விளங்கியகா
 சிபர்காக்க புரவம் தம்மைத்
 தளர்வில் மகோதாரர் காக்க தடவிழிகள்
 பாலச் சந்திரனார் காக்க.

கவின் வளரும் அதரங்கச முகர்காக்க
 தால் அங்கணக் கிரீடர் காக்க
 நலில் சிபுகங் கிரிசைசுதர் காக்க நனி

வாக்கைவிநா யகர்தாம் காக்க
அவிர் நகைதுன் முகர்காக்க அள்ளெழிற்செஞ்
செவிபாச பாணி காக்க
தவிர்தலுறா திளங்கொடிபோல் வளர்மணிநா
சியைச் சிந்தி தார்த்தர் காக்க

காமரூப முகந்தன்னைக் குணேசர்நனி
காக்க களங்கணேசர் காக்க
வாமமுறு மிருதோளும் வயங்குகந்த
பூர்வசர் தாம் மகிழ்ந்து காக்க
ஏமமுறு மணிமுலைவிக் கினவிநா
யகன்காக்க இதயந் தன்னைத்
தோமகலுங் கணநாதர் காக்க அகட்
டினைத் துலங்கே ரம்பர் காக்க

பக்கமிரண் டையுந்தரா தரர்காக்க
பிருட்டத்தைப் பாவம் நீக்கும்
விக்கினக வன்காக்க விளங்கிலிங்கம்
வியாளபு டணர்தாம் காக்க
தங்குய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்
காக்க சகனத்தை யல்லல்
உக்ககண பன்காக்க ஊருவைமங்
களமூர்த்தி உவந்து காக்க

தாழ்முழந்தாள் மகாபுத்தி காக்க இரு

பதம் ஏகு தந்தர் காக்க

வாழ்கரம்கிப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க

முன்கையை வணங்குவார் நோய்

ஆழ்தரச்செய் ஆசாபு ரகர்காக்க

விரல்பதும அத்தர் காக்க

கேழ்கிளரும் நகங்கள்விநா யகர்காக்க

கிழக்கினிற்புத் தீசர் காக்க

அக்கினியில் சித்தீசர் காக்க

உமாபுத்திரர் தென்திசை காக்க

மிக்கநிரு தியிற்கணை சுரர்காக்க

விக்கினவர்த் தனர்மேற் கென்னுந்

திக்கதனிற் காக்க வாயுவிற்கசகன்

னர்காக்க திகழ்உ தீசி

தக்கநிதி பன்பாக்க வடகிழக்கில்

ஈசநந் தன்ரே காக்க.

ஏகதந்தர் பகல்முழுதும் காக்க இர

வினும்சந்தி இரண்டன் மாட்டும்

ஒகையின்விக் கினகிருது காக்க இராக்

கதர்பூதம் உறுவே தாளம்

மோகினிபேய் இவையாதி உயிர்த்திற த்தால்

வருந்துயரும் முடிவி லாத

வேகமுறு பிணிபலவும் விலக்குபு பா
சாங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க

மதி. ஞானம், தவம், மானம், ஒளி
புகழ், குலம், வண்சரீரம், முற்றும்
பதிவான தனம், தானியம், கிரகம்
மனைவி, மைந்தர், பயில்நட்பாதிக்
கதியாவும் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க
காமர்பவத் திரர்முன் னான
விதியாரும் சுற்றமெலாம் மயு ரேசர்
எஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க

வென்றி சீவிதங் கபிலர் காக்க கரி
யாதியெலாம் விகடர் காக்க
என்றிவ்வா நிதுதனைமுக் காலமும்
ஒதிடின் நும்பால் இடையு றொன்றும்
உன்றுறா முனிவர்கள் அறமின்கள்
யார் ஒருவர் ஒதினாலும்
மன்றவாங் கவர்தேகம் பிணியற வச்
சிரதேகம் ஆகி மன்னும்

பஞ்சபுராணம்

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோயில்லாத திருவி லூரும்

திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும்

பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடாவுரும்

பாங்கினொடு பலதளிக ளில்லா வூரும்

விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா வூரும்

விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா வூரும்

அருப்போடு மலர்பறித்திட் டுண்ணா வூரும்

அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே.

திருவாசகம்

போற்றியோ நமச்சிவாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றியோ நமச்சிவாய புகலிடம் பிறிது ஒன்றுஇல்லை
போற்றியோ நமச்சிவாய புறம்எனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோ நமச்சிவாய சயசய போற்றி போற்றி

திருவிசையா

நெயாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயாநீ உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரைச் சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ அருள் கோடைத் திலைலாச்சிய சுந்தரனே

திருப்பல்லாண்டு

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
அணியுடை ஆதிரை நாள்
நாராயணனோடு நான்முகன் அங்கி
இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசையனைத்து நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும்
பல்லாண்டு கூறுதுமே

வழியுபராணம்

திரிபுரம் எரித்த வாறும் தேர்மிசை நின்ற வாறும்
கரியினை உரித்த வாறும் காமனைக் காய்ந்த வாறும்
அரிஅயிற் கரிய வாறும் அடியவர்க்கு எளிய வாறும்
பரிவினாற் பாடக் கேட்டுப் பரமனார் அருளி னாலே.

திருப்புகழ்

இறவாமற் பிறவாமற் எனையாள் சற்கருவாய்
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறைமாதைப் புனர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனை கதிர்காமப் பெருமாளே

வாழ்த்து

வையம் நீடுக மாமழை மன்னுக
மெய்விரும்பிய அன்பர் விளங்குக
சைவ நன்னெறி தாந்தழைத்து ஓங்குக
தெய்வவெண் திருநீறு சிறக்கவே.

அமரர் சிற்றம்பலம் குருநாதனின்

வாழ்க்கை வரலாறு

“மெய்மையாம் உழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்திப் பொய்மையாம் களையை வாங்கி பொறை எனும் நீரைப் பாய்ச்சித் தம்மையும் நோக்கிக் கொண்டு தகவெனும் வேலி இட்டுச் செம்மையுள் நிற்பராகில் சிவ கதி விளையும் அன்றே”

இந்து சமுத்திரத்தின் முத்தெனப் போற்றிப் புகழப்படும் ஈழமணித் திருநாட்டில் நிலவளமும் நீர்வளம் கொண்ட இயல்பாகவே இயற்கை வளங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட மீசாலை என்னும் அழகிய செல்வம் கொழிக்கும் கிராமம். சீரும் திருவும் பொலிவுற வாழும் செல்வ சீமான்கள் பிரசித்தமான திருக்கோயில்கள் நெற் களனிகள் கனி தரு வாழைகள் தெங்கு பனை சோலைகள் மந்திகள் சிந்தி விளையாடும் மா பலா கனிகள் காய்கறித் தோட்டங்கள் பண்பாட்டு விழுமியங்களுடன் நற்பண்புகளையும் கொண்டு சைவமும் தமிழும் ஒருங்கே பேணப்பட்டுவரும் மீசாலை மண்ணில் மரபாலுயர்ந்த உயர் சைவ வேளான் குல திலகருமாகிய பொன்னையா சிற்றம்பலம் தாய் காசித்தம்பி சிவக்கொழுந்து தம்பதியினருக்கு மூன்றாவது மகனாக வந்துதித்தார். அமரர் குருநாதன். (குஞ்சையா) சிற்றம்பலம் சிவக்கொழுந்து தம்பதியினர் இல்லைத்தில் பிள்ளைபேறு பூரணமடையாமல் நயினாதீவு நாகபூசணி அம்மனுக்கு முந்தித் தவம் கிடந்து அம்பிகை அருளினாலே எட்டு பிள்ளைகள் வாய்க்கப் பெற்றார்கள்.

அமரர் சிற்றம்பலம் குருநாதன் மீசாலையில் பிறந்து அவரது ஆரம்பக் கல்வியை மீசாலை விக்னேஸ்வரா பாடசாலையில் கற்றார். பின் தாய் தந்தை சகோதர்களுடன் முரசுமோட்டையில் குடியேறினார்கள். அமரர் குருநாதன் தனது படிப்பை முரசுமோட்டை முருகானந்தா பாடசாலையில் தொடர்ந்தார். பின் தனது படிப்பை முடித்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்து தொடங்கினார். இளவயதிலே உழவு இயந்திரம் எடுத்து விவசாயம் செய்தார்.

தாய் தந்தையரால் குஞ்சையா என செல்லமாக அழைக்கப் பட்ட இவர் ஊர் மக்களாலும் குஞ்சையா அண்ணை என்று அழைக்கப்பட்டார். என்றும் சோம்பல் இல்லாது சுறுசுறுப்பு உடையவராகவே இருப்பார். விவசாயி என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக என்றும் எழிமையாக காணப்பட்டார். இவர் தமது தாய் தந்தையரின் நல்லாசியுடன் மீசாலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட மயில்வாகனம் ஆச்சிமுத்து தம்பதிகளின் மகள் நல்லம்மா எனும் நன்மங்கையை மணமுடித்து வைத்தார்கள். இல்லறம் கண்ட இருவரும் இணைந்து செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என போற்றி ஓயாது பாடுபட்டு காடு மேடுகளையும் களனிகளாக்கி நல் விளைவு காண்பார்கள். அமரர் குருநாதன் ஆலயங்களுக்கு சென்று நாடு செழிக்க எம் மக்கள் நல் வாழ்வு வாழவும் பூமி விளைய நன்மழை பொழிய வேண்டி இறைவனிடம் இரங்கி பாடல்களை படிப்பது வழக்கம். அமரர் குருநாதன் என்ற பெயருக்கு ஏற்ப மக்களுக்கு நல்ல அறிவுரைகளை உபதேசிப்பார். மனத்திலே என்றும் இறைசிந்தனை உடையவராகவும் அதிகாலையிலே வைரவர் ஆலயம் விநாயகர்

ஆயங்களுக்குச் சென்று திரும்பாவை பாடும் இறைபணியும் செய்வார். இவர்கள் கண்ட இல்லறத்தின் பயனாக மூத்தமகள் இராஜநிதியை ஆறுமுகம் ஆனந்தராசாவுக்கு மணம் முடித்து அகல்யன் எனும் பேரனையும் கண்டு மகிழ்ந்தார். இரண்டாம் மகள் விஜயபாரதியை குமரசாமி தவபாஸ்கரனுக்கு மணம் முடித்து கோகுலன், அகிலன் எனும் இரு பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்ணின் மணியாய் பாதுகாத்து வளர்த்தார். மூன்றாம் மகள் குபேந்தினியை பொன்னத்துரை சுகந்தன் என்பவரை மணம் முடித்து குபேந்திரன் விதுரன் என இரண்டு பேரர்களையும் ஜனனி என்ற பேர்த்தியையும் கண்டு உவகை கொண்டார். நான்காம் மகள் ஜெயந்தினி நாட்டுக்காக தன்னை அர்ப்பணித்தாள். ஐந்தாம் மகள் குலமகள் சுந்தரம்பிள்ளை உதயகுமாரை மணம்முடித்து அபிசன், அபிரா, அபிசனா என்னும் இரு பேரப்பிள்ளைகளையும் அரவணைத்து ஆனந்தம் கொண்டார். பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகளுடன் பழங்கதை சொல்லி கொஞ்சி குலாவி வாழ்ந்தார். அயலவருடன் அன்பாக பழகினார். அயல் காணிக்காரருடன் அன்பு கொண்டு வாழ்ந்தார். அமரர் குருநாதன் மனைவியின் சகோதரர்கள் அத்தான் அத்தான் என்று அன்பாக பழகுவார்கள். சிறுவயதிலே இவர் களை கண்டதால் இவர் ஓர் தந்தையைப் போலவே இவர்களுடன் வாழ்ந்து வந்தார். தந்தையை இழந்த பிள்ளைகளாகவே அவர்கள் மனம் கலங்கி நிற்கின்றார்கள். சகலனும் இவர் பிரிவு தாழாது தனி மரமாய் நிற்கினார். அவர்கள் அன்பு மாமா, பெரியப்பாவின் பிரிவு தாங்காது வாடி நிற்கின்றார்கள்.

அவரது உடன் பிறப்புக்களாக மூத்த அண்ணா

சண்முகநாதன் விமானப்படையில் பணியாற்றி இராஜேஸ் வரியை திருமணம் செய்து பின் பிறந்த சகோதரர்களையும் வழிகாட்டி வாழ்வித்தார். இரண்டாம் அண்ணாவான நல்லையா நல்லைக்கந்தன் அருளால் வாய்க்கப்பெற்று யாவராலும் கிண்ணர் என அழைக்கப்பட்டார். இவர் சடாட்சரலட்சுமி எனும் அம்மையாரை மணம் முடித்து இவர்கள் இருவரும் கருவிலே திருவுடையவர்களாக வாழ்ந்து குருவருளும் திருவருளும் வாய்க்கப்பெற்று ஆன்மாக்கள் வினைப்பயன் நீங்கி சிவப்பேறும் அடையும் பொருட்டு ஈழத்து காசி ஷேத்திரத்தை முரசு மோட்டையில் நிர்மாணித்து மனிதப்பிறவியின் பயனை நிறைவேற்றினார்கள். மூன்றாம் மகனான அமரர் குருநாதன் குஞ்சையா என செல்லமாக யாவராலும் அழைக்கப்பட்டார். இவர் நல்லம்மா எனும் நல்லாளை மணம் முடித்து பூமாதேவியின் அருளால் நல்விளைவு கண்டு புதுமை பல செய்தார்கள். அமரர் குருநாதன் தங்கையாய் மனோன்மணி மாமன் மகளை கைப்பிடித்து நன்மக்களை பெற்று அமரத்துவம் அடைந்து விட்டார்கள். அடுத்து குலங்காக்கும் தம்பி குலசிங்கம் தன லட்சுமியை மணம் முடித்து நல்லறம் ஈட்டுகின்றார்கள். அடுத்து தர்மங் காக்கும் தம்பி தனபாலசிங்கம் நாகேஸ்வரியுடன் இணைந்து இல்லறம் இனிதே நடாத்துகின்றார்கள். கடைசித்தம்பி (ராசா) அமிர்தலிங்கம் தவபாக்கியத்தையும் இணைந்து இல்லறத்தான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை என்பதுக்கிணங்க வாழ்கின்றார்கள்.

தவமணி என்னும் கடைக்குட்டித் தங்கை இளவயதில்
வினைப்பயன் முடித்து தவப்பயனை எய்தி விட்டார். ஆசைத்
சகோதரத்தையும் இழந்து தவிக்கின்றோம்.

உற்றார் உறவு சுற்றத்தாரிடமும் ஒரு புன்சிரிப்பால்
அன்பை பகிர்ந்திடுவார் முரசுமோட்டையிலே விவசாய மன்னம்
என்னும் பட்டத்தை பெற்றுக் கொண்டார். மருமகன்மாருக்கு
விவசாயம் செய்வதை விளக்கமாகவும் நகைச்சுவையாகவும்
சொல்லிக்கொடுப்பார். இவ்வாறாக நல்வாழ்வு வாழ்ந்தபோது
நள்ளிரவில் நடட்டம் பயின்றாடும் நாதன் நள்ளிருளில் ஆனை
முகக் கடவுள் வேள வடிவம் தாங்கி யாரும் காணாத வகையில்
அவரை அழைத்துச் சென்ற அதிசயம் தான் என்ன அன்னாரின்
ஆத்மா தில்லைக்கூத்தன் திருவடி நிழற்கீழ் இளைப்பாற பிராரத்
திப்போமாக.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

என் உயிர் தெய்வமே.....

காலை எழுந்தவுடன் கருமுகிலைப் பார்த்து நிற்போம்
ஏர் கொண்டு முன் சென்றால்
எருக்கொண்டு பின்வருவேன்
பிள்ளைகளின் பாசத்தை
புதுப் பயிரில் கண்டு மகிழ்ந்தோம்
நீர் வரும் வரை வழி மேல் விழி வைத்துக் காத்திப்பேன்
வந்தவுடன் பசி ஆற்றி
பல கதைகள் பேசிடுவோம்
இனி யாரைத்தான் வழிமேல் பார்த்திருப்பேன்
நம்பி இருந்த என்னை நடுவழியில் பிரிந்தனையோ
தெய்வமே உனக்கேன் இந்த அவசரம்
என் உயிர் தெய்வத்தை பிரிந்தேனே....

உங்கள் ரீவால் துயரூறும்

அன்பு மனைவி

எங்கள் உயிர் அய்யாவே!.....

புண்ணியங்கள் பல செய்த தங்களுக்கு
பிள்ளையாக பிறக்க என்ன தவம் செய்தோமோ!
எங்களை தனியாக விட்டு விண்ணுக்கு விருந்தாக
விரைந்து சென்றது ஏனோ?

எம் குடும்பத்தின் ஒளி விளக்கே
உங்கள் ஒளியில் தானே நாம் மிளிர்ந்தோம்
உங்கள் சிரிப்பில் தானே நாம் வளர்ந்தோம்
உங்கள் நடையின் பின்னே நாம் நடந்தோம்.

தலைமகளான இராசநிதி என்னை குண்டுமணி என்று
செல்லமாக அழைத்து பாடசாலையில் படிக்க வைத்து
தலைநிமிர்ந்து நிற்க வழி வகுத்தீர்
இன்றும் வெளிநாட்டில் ஆசிரியப் பணி செய்து
புகழடைய வைத்தீர்கள். அப்பா அப்பா உங்கள் முகம் காண
ஓடி வந்த போது உங்கள் விவசாயத்தைக் காட்டி
மனம் குளிர வைத்தீர்கள் அப்பா
நான்காம் திகதி கவலையுடனும் கண்ணீருடனும் உங்களை
பிரிந்து சென்றோம். அடுத்த மாதம் நான்காம் திகதி எமக்கு
கிடைத்த செய்தி தான் என்ன.

விஜயபாரதி ஆகிய என்னை ரேவதி
என்று செல்லமாக அழைப்பீர்கள்

அப்பா உங்களை வாசலில் கண்டது அப்பா என்று ஓடி வந்து
தேனீர் உணவு தந்திடுவேன். இரவு என்றால் அப்பா வரும்வரை
நானும் பிள்ளைகளும் விழித்திருப்போம்.
இனி யாரப்பா என்னையும் பிள்ளைகளையும்
பார்க்க வருவார்கள். என் ஆசை அப்பா எப்ப வருவீர்கள்.....

குபேந்தினி தான் என்னையும் குபேந்தா என செல்லமாக
அழைத்து பாடசாலை படிக்க வைத்து வெளிநாடு அனுப்பி
எம் குலம் தளைக்க வைத்தீர்கள்.

முப்பது வருடம் அப்பாவின் முகம் காணவில்லை என்று
பரிதவித்து வாழ்ந்து வந்தேன்.

அப்பாவின் பாசம் எமை அழைத்தது.

மருமகன் பேரன்மாருடன் கொங்சி குலாவி
கோயில் பல சென்றோம். வெளிநாடு திரும்புகையில்
அப்பா நீங்கள் எமை கண்ணீருடன் வழி அனுப்பிய நாள்
கொடுமையான நாள் அப்பா
திரும்பி வந்து பார்ப்போம் என சென்ற எமக்கு
வந்ததோ உங்கள் பிரிவுச் செய்தி
இதயம் நொந்து தவிக்கின்றேன் அப்பா.

குலமகள் என்னையும் மதி என்று செல்லமாகவும்
எனது செல்ல மகள் என்றும் காத்து படிப்பித்து வெளிநாட்டிற்கு
அனுப்பி வைத்தீர்கள். தன் கையே தனக்குதவி என்று
ஊக்கம் தந்து புகழுடன் வாழ வழி சொல்லுவீர்கள்.
நாம் வந்தால் கூடி இருந்து சாப்பிட்டு ஆறுதல் செய்வீர்கள்

அப்பா இனி வந்து யார் முகத்தை பார்ப்பேன் அப்பா
கடைக்குட்டி மகளின் அவலம் அப்பா
உங்களுக்கு கேட்கவில்லையோ

பேரப்பிள்ளைகள் புலம்பல்.....

அம்மாவும் அப்பாவும் அம்மப்பா இருக்கின்றார்
என்று எம்மை கூட்டி வந்து காட்டினார்கள்.
என்ன புதுமை எம்மை விட சுறுசுறுப்பாக இருந்தார்.
அம்மப்பா ஒடி ஆடி வேலை செய்வதை அதிசயமாகப் பார்ப்போம்.
நாம் ஒடி ஆடி விளையாடுவதற்கு அழகான விடுகளும்கூட
கட்டி வைத்தார். இந்த பெரிய வீட்டில் விளையாடுவது எமக்கு
குதூகலாமக இருந்தது. உழவு இயந்திரத்தை ஆசையாகப்
பார்ப்போம். மீண்டும் இங்கு வரவேணும் போல இருந்தது.
அம்மப்பா சொன்னார் இனிப் படிப்பை முடித்துவிட்டு தான்
வரவேணும் என்று இப்படி புத்திமதிகள் யார் சொல்வார்கள்
இனி எமக்கு அம்மப்பா

கோகிலன், அகிலன் ஐயாவின் சைக்கிள்
பையில் திண்பண்டங்கள் இருக்கும்
ஒடி வந்து எடுப்போம். ஐயா எங்களை விட்டு
எங்கே ஐயா போனீர்கள்.....

மருமகன்மாந் புலம்பல்.....

எம்மை கண்டவுடன் உங்கள் மறைந்த சிரிப்பு

எங்களை வரவேற்கும்.

நாம் வந்து பிள்ளைகளுடன் தங்குவதற்கு அரும்பாடுபட்டு

வசதியான வீடுகள் கட்டி வைத்தீர்கள்.

உங்கள் அன்பு எங்களுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது.

நீங்கள் எங்களுக்கு ஒரு தந்தையாக இருந்து

கடமைகளை செய்தீர்கள்.

மீண்டும் வந்து உங்களுடன் தங்குவதற்கு

ஆசை இருந்தது.

மாமா என்று கூப்பிட்டு வாய் மூடுவதற்கு முன் மறைந்தீர்களே!....

எங்கள் குஞ்சையாவை (குருநாதன்) வானுலகம் கூட்டிச் சென்றது.

அன்று வியாழக்கிழமை நவராத்திரியின் ஐந்தாம் நாள். திருமகளின் இரண்டாம் நாள் ஊரே உறங்கி இருந்தது. திடீரென விழித்து எழுந்த சித்திர புத்திரனார் யமதர்மராசாவை கனத்த தொனியில் கூப்பிட்டார். என்ன சுவாமி என்றார் யம தர்ம ராசா எங்கே குருநாதன் இங்கு வரவில்லை ஏன் எனக் கேட்டார். தூதர்களை அனுப்பினேன் சுவாமி. அவர் வயலிலே நெல்லு விதைத்துக் கொண்டிருந்ததாகவும் அவரை சரியாக பார்த்த போது மகளையும் மருமகளையும் முன்னர் நாங்கள் கூட்டி வந்து விட்டோம். அவருக்கு இப்போ துணையாக நல்ல ஒரு அம்மா (நல்லம்மா) இரண்டு பேரப்பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். அவரை கூட்டி வந்தால் அவர்களுக்கு பூ உலகில் உதவி இல.வை எனவே அவரை கூட்டி வரவில்லை என தூதர்கள் சொன்னதாக யமதர்மராசா சித்திர புத்திரனாரிடம் சொன்னார். சினம் கொண்ட புத்திரனார் என்ன சொல்கிறீர் அவருடைய கணக்கு முடிந்து விட்டது உடனடியாக அவரை கூட்டி வாரும் என்றார். என்னால் முடியாது என்றார் யமதர்மராசா. கோபம் கொண்ட புத்திரனார் குஞ்சரத்தைக் கூப்பிட்டு குருநாதனை உன் தும்பிக்கையால் தூக்கி பத்திரமாக கொண்டு வா என்றார் அப்படியே செய்கிறேன் என்று குஞ்சரம் குருநாதனிடம் வெள்ளிக்கிழமை அதிகாலை வந்து தன் பாதத்தில் உடலையும் உயிரை தும்பிக்கையால் புத்திரனார் காலடியிலும் வைத்து இதில் கவலைப்படுவதற்கு எதுவும் இல்லை. அவர் ஒரு பக்தி மான் ஈசனடி சேர்ந்து விட்டார்.

உலகத்தின் வயதுகள் பலகோடி

பிறந்தவர்கள் இறந்தவர்கள் பலகோடி

எங்களின் இருப்பிடமோ ஒரு கோடி

குஞ்சரம் கொண்டு சென்ற உயிர் பின்னர் வருகோடி
எதையும் தாங்கும் இதயம் இருந்தால் கடைசி வரைக்கும்
அமைதி இருக்கும்.

செ. சிவப்பிரகாசம்

கோரக்கன்கட்டு.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்கலை மலை செல்வகுதல்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பல சிவன் தலங்களை யும் தரிசித்து மகோத நகரத்தை அடைந்தார். ஒரு நாள் சுந்தமூர்த்தி நாயனார். திருவஞ்சை களத்துக்கு எழுந்தருளி அங்கிருக்கின்ற சிவாலயத்தை பிரதட்சணை செய்து உள்ளே புகுந்து சந்நிதானத்திலே விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று அக்கினியில் பட்ட மெழுகுபோல மனம்கசிந்துருக இரண்டு கண் களிலும் ஆனந்த அருவி சொரிய சரீரத்திலே உரோமாஞ்சங் கொள்ள இரண்டு கைகளும் சிரசின் மேல் ஏறிக்குவிய அடியேனே இவ் பிரபஞ்சவாழ்க்கையினின்றும் நீக்கி தேவருடைய திருவடியிலே சேர்ந்தருளல் வேண்டுமெனக் குறிப்போடு “தலைக்கு தலைமாலை” எனும் திருப்பதிகம் பாடினார்.

அப்போது திருக்கைலாச கிரியிலே சிவபெருமான் விஷ்ணு பிரமன் முதலிய தேவர்களை நோக்கி நீங்கள் போய் நம்முடைய தோழனாகிய சுந்தரத்தை வெள்ளை யானையின் மேல் ஏற்றிக் கொண்டு வாருங்கள் என அஞ்சாபித்தருளினார். அதைக் கேட்ட தேவர்கள் சுவாமியை நமஸ்கரித்து அனுமதி பெற்று வெள்ளை யானையையும் கொண்டு திருவஞ்சைக் களத்தை அடைந்து திருக்கோயிலை வலம் செய்து திருவாயிலே போய் உள்ளே நின்று எழுந்தருளி வந்த சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை எதிர் கொண்டு சிவபெருமானுடைய ஆஞ்சையை தெரிவித்தார்கள். அப்பொழுது சுந்தமூர்த்தி நாயனார் சுவாமியை நினைத்து நமஸ்கரித்து எழுந்து தேவர்களுக்கு எதிரே போனார். தேவர்கள் அவரை பிரதஷினம் செய்து வெள்ளையானையின் மேலேற்றி

பஞ்சவாத்தியங்கள் ஆரவாரிக்கவும் தேவர்கள்
 எல்லோரும் தோத்திரம் செய்து புஸ்பமாரி பொழியவும் தம்
 முடைய தோழராகிய சேரமான் பெருமானை திருவுளத்திலே
 நினைந்து கொண்டு தான் எனை முன்படைத்தா என்னும்
 திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டும் சென்றார். ஐராவதம் என்பது
 இந்திரனது யானை ஐராவனம் என்றால் சிவபெருமானது
 வெள்ளை யானையை அனுப்பி வைத்து அனுக்கிரகத்தை
 புரிந்ததோடு அங்கே கைலாயத்தில் பெருமானோடு கூட மந்திர
 லோசனைச் சபையிலிருந்த முனிவர்கள் வந்து கொண்டிருந்த
 என்னை இவர் ஆர் எனப் பெருமானிடம் கேட்க அவரும் நந்தமர்
 ஊரான் என்றான். என் உறவினன் என்றல்லவா அறிமுகம்
 செய்தான் அத்தகைய உத்தமோ வுத்தக குணப்பெருங்குன்று எம்
 கைலாசபதி பெருமான் தொண்டர்களுக்கு உரிய மதிப்புக்
 கொடுப்பதில் எப்பொழுதும் முன்னிற்பதை நாம் உணரலாம்.

திருநொடித்தான் மலை

இறைவன் : திருக்கையநாதர்

பண்: பஞ்சமம்

இறைவியார் : பார்வதி அம்மை

திருச்சிறுநம்பலம்

தான் எனை முன்படைத்தான் அதுஅறிந்து தன்பொன் அடிக்கே
நான் என பாடல் அந்தோ நாயினேனைப் பொருட்படுத்து
வான் எனை வந்து எதிர்கொள்ள மத்தயானை அருள்புரிந்து
ஊன் உயிர் வேறு செய்தான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே

ஆனை உரித்த பகை அடியேனொடு மீளக்கொலோ
ஊனை உயிர் வெருட்டி ஒள்ளியானை நினைந்திருந்தேன்
வானை மதித்தமரர் வலம்செய்து எனை ஏற வைக்க
ஆனை அருள்புரிந்தான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே.

மந்திரம் ஒன்று அறியேன் மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்து அடியேன்
சுந்தரவேடங்களால் துரிசே செயம் தொண்டன் எனை
அந்தர மால்விசும்பில் அழகு ஆனை அருள்புரிந்த
துந் தரமோ நெஞ்சமே நொடித்தான்மலை உத்தமனே.

வாழ்வை உகந்த நெஞ்சே மடவார்தங்கள் வல்வினைப்பட்டு
ஆழ முகந்த என்னை அது மாற்றி அமரர் எல்லாம்
கூழ அருள் புரிந்து தொண்டனேன் பரம் அல்லது ஒரு
வேழம் அருள்புரிந்தான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே.

மண்ணுலகில் பிறந்து நும்மை வாழ்த்தும் வழி அடியார்
பொன்னுலகம்பெறுதல் தொண்டனேன் இன்று கண்டொழிந்தேன்
விண்ணுலகத்தவர்கள் விரும்ப வெள்ளை யானையின் மேல்
என் உடல் காட்டுவித்தான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே

அஞ்சினை ஒன்றி நின்று அலர்கொண்டு அடி சேர்வறியா
வஞ்சனை என் மனமே வைகி வானநன் நாடர்முன்னே
துஞ்சுதல் மாற்றுவித்துத் தொண்டனேன் பரம் அல்தது ஒரு
வெஞ்சின ஆனை தந்தான் நொடித்தான் மலை உத்தமனே.

நிலை கெட விண் அதிர நிலம் எங்கும் அதிர்ந்து அசைய
மலைகிடை யானை ஏறி வழியே வருவேன் எதிரே
அலைகடலால் அரையன் அலர்கொண்டு முன் வந்து இறைஞ்ச
உலை அணையாத வண்ணம் நொடித்தான்மலை உத்தமனே

அர ஒலி ஆகமங்கள் அறிவார் அறி தோத்திரங்கள்
விரவிய வேதஒலி விண்எலாம் வந்து எதிர்ந்து இசைப்ப
வரம் மலி வாணன் வந்து வழிதந்து எனக்கு ஏறுவது ஓர்
சிரம் மலி யானை தந்தான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே.

இந்திரன்மால் பிரமன் எழிலார் மிகு தேவர் எல்லாம்
வந்தெதிர் கொள்ள என்னை மத்தயானை அருள்புரிந்து
மந்திர மா முனிவர் இவன்ஆர் என எம்பெருமான்
நம்மதர் ஊரன் என்றான் நொடித்தான்மலை உத்தமனே.

ஊழிதோறுழி முற்றும் உயர் பொன் நொடித்தான் மலையைச்
சூழ்ச்சை இன்கரும்பின் சுவை நாவலஊரன் சொன்ன
ஏழ்ச்சை இன் தமிழால் இசைந்து ஏத்திய பத்தினையும்
ஆழி கடல் அரைய அஞ்சையப்பர்க்கு அறிவிப்பதே.

திருச்சிறற்பலம்

திருவெம்பாவை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியு மந்தமு மில்லா வரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டங்கள்

மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்

வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து

போதா ரமளியின்மே னின்றும் புரண்டிங்க

னேதேனு மாகாள் கிடந்தா ளென்னேயென்னே

யீதேயெந் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாயிராப்பகனாம்

பேசும்போ தெப்போதிப்போதா ரமளிக்கே

நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்

சீசீ இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி

யேசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்

கூசு மலர்ப்பாதஞ் தந்தருள வந்தருளுந்

தேசன் சிவலோகன் நில்லைசிற் றம்பலத்து

ளீசனார்க் கன்பர்யாமாரேலோ ரெம்பாவாய்.

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந் தென்

னத்த னானந்த னமுததென் றள்ளுறித்

தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்

பத்துடையீ ரீசன் பழுவடியீர் பாங்குடையீர்

புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ

வெத்தோநின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமோ

சித்தி மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை

யித்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

ஒண்ணித் திலநகையா யின்னம் புலர்ந்தினறோ

வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ

வெண்ணிக்கொடுள்ளவா சொல்லுகோ மவ்வுளவுங்

கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே

விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்

கண்ணுக் கினியானைப் பாடிச் சசிந்துள்ள

முண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோ நீயேவந்

தெண்ணிக்குறையிற் றுயிலேலோ ரெம்பாவாய்.

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்

போவறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்

பாலூறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்

ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவரியான்

கோலமு நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்

சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்

றோல மிடினு முணரா யுணராய்கா

ணைலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

மானேநீ நென்னலை நாளாவந் துங்களை

நானே யெழுப்புவ னென்றலு நாணமே

போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ

வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான்

தானே வந்தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்

வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவா

யூனே யுரகா யுனக்கே யுறுமெமக்கு

மேனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடலோ ரெம்பாவாய்

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவமர

ருன்னற் கரியா னொருவ னிருங்சீ ரான்

சின்னாங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்

தென்னாவென் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பா

யென்னானை யென்னரைய னின்னமுதென் றெல்லேமுஞ்

சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறா யின்னந் துயிலுதியோ

வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடந்தியா

லென்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கு

மேழி லியம்ப வியம்புவென் சங்கெங்கும்

கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை

கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிளையோ

வாழியீ தென்ன வறக்கமோ வாய்திறவா

யாழியா னன்புடைமை யாமாறு மிவ்வாறோ

வூழி முதல்வனாய் நின்ற வொருவனை

யேழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளே

பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியினே

யுன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுண் சீரடியோ

முன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்காவோ

மன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகந்து

சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோ
மின்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
லென்ன குறையு மிலேமேனூ ரெம்பாவாய்.

பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடிய மெல்லாப் பொருண்முடிவே
பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந் துதித்தாலு
மோத வுலவா வொருதோழன் றொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகாண்
ஏதவனா ரேதவன்பே ஆருற்றா ஆரயலா
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

மெய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
யையாவழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா ணாரழல்போற்
செய்யாவென் ணீராடி செல்வா சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டி
உய்வர்க ளுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோ
எய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய்.

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுந்
தீர்த்தனற் றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே நீயாடுங்
கூத்தனிவ் வானுங் குவையமு மெல்லோமுங்
காத்தும் படைத்தங் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வாரகலைக

ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய வணிகுழன்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாத
ஏத்தி யிருங்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதோ
லங்கங் குருகினத்தாற் பின்னு மரவத்தால்
தங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினா
லெங்கள் பிராட்டியு மெங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்னுல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிச்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய்.

ஓரொருகா லெம்பெருமா னென்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
நீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறு

மாரொருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் புண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாளுடையா இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
மென்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமா னன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கு இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய்.

சொங்க ணவன்பாற் றிறைமுகன்பாற் தேவர்கள்பால்
எங்கு இலாததோ இன்பநம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குமுலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
யிங்குநம் மில்லங்க டோறு மெழுந்தருளிச்
சொங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளஞ் சேவகனை
யங்க ணரசை யடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

அண்ணா மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீற்றாற்போற்
கண்ணா ரிரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணா ரொளிமழுங்கித் தாரகைக டாமகலப்
பெண்ணாகி யாணா யலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்

கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்

பெண்ணேயிப் பும்புனல்பாய்ந் தாடலோ ரொம்பவாய்

உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென்

அங்கப் பழுஞ்சொற் புதுக்குமெம் மச்சத்தா

லெங்கள் பெருமா னுனக்கொன் றுரைப்போங்கே

ளொங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க

வெங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க

கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க

இங்கிப் பரிசே யெமக்கொங்கோ னல்குதியே

எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்

போற்றியருளுகநின் னாதியாம் பாதமலர்

போற்றி யருளுகநின் னந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்

போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்

போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்

போற்றியெல் லாவுயிர்க்கு மீறா மிணையடிகள்

போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்

போற்றியாம் முய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்

போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்டினத்தார் பாடல்கள்

அன்னை எத்தனை எத்தனை அன்னையோ?

அப்பன் எத்தனை எத்தனை அப்பனோ?

பின்னை எத்தனை எத்தனை பெண்ணேரோ?

பிள்ளை எத்தனை எத்தனை பிள்ளையோ?

முன்னை எத்தனை எத்தனை சென்மமோ?

முடன்கூய்அடி யேனும் அறிந்தலேன்

இன்னும் எத்தனை எத்தனை சென்மமோ?

என்செய் வேன்கச்சி ஏகம்ப நாதனே.

உடல்கூற்று வண்ணம்

(இசை வாய்ப்யாடு)

ஒருமடமாதும் ஒருவனும் ஆகி

இன்பசுகம் தரும் அன்பு பொருந்தி

உணர்வு கலங்கி ஒழுகியவிந்து

ஊறுசுரோணித மீது கலந்து

பனியில் ஓர்பாதி சிறுதுளிமாது

பண்டியில் வந்துபு குந்துதிரண்டு

பதுமம் அரும்பு கமடம்இ தென்று

பார்வை மெய்வாய்செவி கால்கைகள் என்ற

உருவமும்ஆகி உயிர்வளர்மாதம்

ஒன்பதும் ஒன்றும் நிறைந்து மடந்தை

உதரம் அகன்று புவியில் விழுந்து

யோகமும் வாரமும் நாளும் அறிந்து

மகளிர்கள் சேனை தரஅணை ஆடை

மண்பட உந்திஉ தைந்து கவிழ்ந்து

மடமயில் கொங்கை அமுதம் அருந்தி
ஓர் அறிவுார் அறிவு ஆகிவளர்ந்து

ஒளிநகைஊறல் இதழ்மடவாரும்
உவந்து முகந்திட வந்துதவழ்ந்து
மடியில் இருந்து மழலைமொழிந்து
வாகிருபோ என நாமம் விளம்ப

உடைமணிஆடை அரைவடம் ஆட
உண்பவர் தின்பவர் தாங்களாடு உண்டு
தெருவில் இருந்து புழதி அளைந்து
தேடியபாலரொடு ஓடி நடந்து
அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே

உயர்தருஞான குரு உபதேச
முந்தமிழின் கலையும் கரைகண்டு
வளர்பிறை என்று பலரும் விளம்ப
வாழபதினாறுபி ராயமும் வந்து

மயிர்முடி கோதி அறுபதநீல
வண்டு இமிர்தண்தொடை கொண்டை புனைந்து
மணிபொன் இலங்கு பணிகள் அணிந்து
மாகதர் போகதர் கூடிவணங்க

மதனசொருபன் இவன் எனமோக
மாங்கையர் கண்டும ருண்டு திரண்டு
வரிவிழிகொண்டு கழிய எறிந்து
மாமயில்போல் அவர் போவதுகண்டு

மனது பொறாமல் அவர்பிறகுஓடி
மங்கல செங்கல சந்திகழ் கொங்கை
மருவமயங்கி இதழ் அமுதுண்டு
தேடியமாமுதல் சேர வழங்கி

ஒருமுதல்ஆகி முதுபொருளாய்
இந்ததனங்களும் வம்பில் இழந்து
மனசுகந்த வதனம் இது என்று
வாலிப கோலமும் வேறுபிரிந்து

வளமையும்மாறி இளமையுமாறி
வன்பல்விழுந்துஇரு கண்கள் இருண்டு
வயது முதிர்ந்து நரைதிரை வந்து
வாதவிரோதகு ரோதம் அடைந்து
செய்கையினில் ஓர்த டியும் ஆகியே

வருவது போவது ஒருமுதுகூனு
மந்திளனும்படி குந்தி நடந்து
மதியும் அழிந்து செவிதிமிர்வந்து
வாய் அறியாமல்வி டாமல் மொழிந்து

துயில் வரும்நேரம் இருமல் பொறாது
தொண்டையும் நெஞ்சம் உலர்ந்து வறண்டு
துகிலும் இழந்து சுணையும் அழிந்து
தோகையர் பாலகர்கள் கோரணிகொண்டு

கலியுகம்மீதில் இவர் மரியாதை
கண்டிடும் என்பவர் சஞ்சலம்மிஞ்ச
கலகலஎன்று மலசலம் வந்து
கால்வழி மேல்வழி சாரநடந்து

தெளிவும் இராமல் உரைதடுமாறி

சிந்தையும் நெஞ்சும் உலைந்துமருண்டு

திடமும் அழிந்து மிகவும் அலைந்து

தேறிநல் ஆதரவு ஏதுஎனநொந்து

மறையவன் வேதன் எழுதியவாறு

வந்தது கண்டமும் என்று தெளிந்து

இனியென கண்டம் இனிஎன தொந்தம்

ஆமதினி வாழ்வுநி லாதினிநின்ற

கடன்முறை பேசும் என உரைநாவு

தங்கிவிழுந்து கைகொண்டு மொழிந்து

கடைவழி கஞ்சி ஒழுகிடவந்து

பூதமுநாலுசு வாசமும் நின்று

நெஞ்சு தடுமாறி வரும் நேரமே.

வளர்பிறைபோல எயிரும் உரோம

மும்சடையும் சிறுகஞ்சியும் விஞ்சு

மகதும் இருண்ட வடிவும் இலங்க

மாமலை போல்யம தூதர்கள் வந்து

வலைகொடுவீசி உயிர்கொடு போக

மைந்தரும் வந்துகு னிந்தழநொந்து

மடியில் விழுந்து மனைவிபுலம்ப

மாழ்கினரே இவர்காலம் அறிந்து

பழையவர்காணும் எனும் அயலார்கள்

பஞ்சு பறந்திட நின்றவர் பந்தர்

இடும் எனவந்து பறையிடமுந்த

வேபிணம்வேக விசாரியும் என்று

பலரையும் ஏவி முதியவர் தாம்இ

ருந்தசவம்கழு வஞ்சிலர் என்று

பணிதுகில் தொங்கல் களபம் அணிந்து

பாவகமே செய்து நாறும் உடம்பை

வரிசை கெடாமல் எடும்எனஒடி

வந்து இளமைந்தர்கு னிந்துசுமந்து

கடுகிநடந்து சுடலை அடைந்து

மானிட வாழ்வென வாழ்வெனநொந்து

விறகுஇடைமூடி அழல் கொடுபோட

வெந்து விழுந்துமு நிற்துநிணங்கள்

உருகிஎலும்பு கருகி அடங்கி

ஒர்பிடி நீறும்இ லாத உடம்பை

நம்பும் அடியேனை இனிஆளுமே.

ஆசௌசம் விளக்கம்

“சம்ஸ்கார பராமரிசம் உண்மை யானும்
அதன் இன்மை கூறப்பட லானும்”

- பிரமசூத்திரம் 101 (1.3.36)

முனிமொழியென ஒளவையார் பாராட்டிய பிரமசூத்திரம் சம்ஸ்காரங்கள் மூலமே ஒருவன் ஞானம் பெறத்தக்க பக்குவம் பெறுவான் என்பதை வலியுறுத்துகின்றது.

கசி, சௌசம் என்ற சொற்களுக்கு சுத்தம் என்று பொருள். அகசி, ஆசௌசம் என்றால் சுத்தமின்மை.

ஆண்ம விமோசனம் குறித்துச் செய்யப்படும் வழிபாடு பூசை முதலிய கிரியைகளைச் செய்பவருக்குரிய அதிகாரங்களைத் தடுக்கும் அசுத்தி ஆசௌசம் எனப்படும். ஆசௌசம் தொடக்கு, தீட்டு என்ற பெயர்களாலும் அமையும். தொடக்கு என்பது மனதிற்தோன்றும் அமைதி இல்லாத அருவருப்பான தொரு நிலையாகும். குறித்த காலத்தின் பின்னர் தொடக்கு நீங்க மனம் அமைதி பெற நற்கருமங்களைச் செய்யலாம்.

ஆசௌசம் நீக்குவதற்கு

காலம்

நீராடல்

முன்கூறிய இரண்டும் என மூன்று வழிகளுண்டு

1) காலம்

ஊரிலே ஒரு இறப்பு நிகழ்கிறது. அழகை ஒலி, மேளச் சுத்தம், இழவு அறிவித்தல் போன்றவற்றால் ஊரார் இறப்புப் பற்றி அறிவிக்கின்றனர். அவ்வூர் ஆயை பூசை நிறுத்தப்படுகின்றது. அவ்வேளை அங்கு சுபகருமங்கள் நடைபெறா பிரதேசம் ஊரை விட்டு எடுத்துச் சென்றபின் ஊரைப்பற்றி நின்று தொடக்கு விலகி விடும் பிரதேசம் ஊருக்குள் இருக்கும் காலம் வரை அவ்வூர் அவ்வூர் மக்களைத் தொடக்கும் பற்றி நிற்கும்.

2) நீராடல்

மரண வீட்டிற்குச் சென்ற சுற்றத்தினர், அயலவர், நண்பர்களைப் பற்றி நிற்கும் தொடக்கு அவர்கள் அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி நீராடுவதால் விலகி விடும்.

3) காலம், நீராடல்

நெருங்கிய உறவினர், ஞாதிகள் (ஆண்வழி இரத்த உருத்துடையோர்) ஆகியோருக்கு இறந்தவர் பற்றிய எண்ணம் ஏற்படுவது இயல்பே. அவ்வேளை மனதில் கவலை ஏற்படும் கண்ணீர் வரலாம். இத்தன்மையில் அவர்கள் மன ஒருமையுடன் வழிபாடு முதலிய ஆண்மீக கருமங்களில் ஈடுபடமுடியாது. குறித்த கால எல்லையில் தொடக்கு நீக்கும் போது அவர்கள் நீராடி ஆசௌத்தை நீக்கிக் கொள்ளுவர். ஆக இவர்களுக்குக் காலமும் நீராடலும் ஆசௌச நீக்கத்திற்கு வேண்டப்படுகிறது.

எனவே காலம் ஊர் கிராமத்தையும் நீராடல் உறவினர் நண்பர் முதலியோரையும் காலம், நீராடல் - பூரண சௌசிகள் (ஞாதிகள்) முதலியோரைச் சார்ந்து நீங்கும்.

இனி ஆசௌசம் ஏற்படும் வகை பற்றி நோக்குவோம்.

பிறப்பு மரணம், தகனம் (சுடுதல்), அழுதல், ஆசௌசிகளிடம் உண்ணுதல், ஆசௌசிகளிடம் கலத்தல், பிரேதம் சுமத்தல், பிரேதத்திற்குப் பின் செல்லுதல், சுவரஞ் செய்யாமை இறந்தவரின் பிரேதத் தன்மையை நீக்கும் கிரியையான சபிண்ட கரணம் செய்யாமை ஆகிய பத்து வகையால் ஆசௌசம் உண்டாகும்.

பிறப்பு

1. பிறப்புத் தொடர்பான ஆசௌசம் நான்கு வகைப்படும்.
1. கருப்பமானது மூன்று அல்லது நான்காம் மாதத்திற் சிதைந்தால் இது சிராவமெனப்படும்.
2. ஐந்தாம் அல்லது ஆறாம் மாதத்தில் சிதைந்தால் பாதமெனப்படும்.
3. ஏழாம், எட்டாம் அல்லது ஒன்பதாம் மாதத்தில் குழந்தை பிறந்தால் அவப்பிரசவம் எனப்படும்.
4. பத்தாம் மாதத் தொடக்கத்தில் குழந்தை பிறந்தால் சுகப்பிரசவம் எனப்படும்.

மூன்று தொடக்கம் ஆறு மாதம் வரை எத்தனையாம் மாதம் சிசு வெளிப்பட்டதோ அத்தொகைநாள் (மூன்றாம் மாதமெனில்) மூன்று நாட்கள், நாலாம் மாதமெனில் நான்கு நாட்கள் ஐந்தாம் மாதமெனில் ஐந்து நாட்கள் ஆறாம் மாதமெனில் ஆறுநாட்கள் தாய்க்கு ஆசௌமுண்டாம் தந்தை நீராடலாற் சுத்தி பெறுவற் ஞாதிகள் பாதத்தில் (5ம், 6ம் மாதம்) நீராடலாற் சுத்தி பெறுவற்.

அவப்பிரசவத்திலும், சுகப்பிரசவத்திலும் தாய் தந்தையருக்குப் பூரண ஆசௌசமாகும். சுகப்பிரசவத்தில் பெண்பிள்ளை பிறந்தால் நாற்பது நாளும் ஆண்பிள்ளை பிறந்தால் முப்பது நாளும் தாய்க்கு ஆசௌசமாம். (தாய்க்கு நாற்பது நாள் தொடக்கு என்ற தன்மையால் நாற்பத்தோராம் நாள் தான் குழந்தையைக் கோயிலுக்கு கூட்டிச் செல்லும் வழமையுள்ளது.

அவப்பிரசவத்தில் குழந்தை பிறந்து இறந்தாலும் இறந்து பிறந்தாலும் மரணத் தொடக்கை நீராடல் நீக்கி பிறப்புத் தொடக்கை முழுமையாக்க கொள்ளல் வேண்டும். பிறப்புத் தொடக்கின் போது எப்போது குழந்தை இறந்தாலும் இறப்புத் தொடக்கை நீராடலால் நீக்கிப் பிறப்புத் தொடக்கை முழுமையாகக் கொள்ளவும்.

பெண்குழந்தை பிறிந்தால் அக்குழந்தையின் சகோதரர் தகப்பனுடன் பிறந்த சகோதரர் அவரின் புதல்வர் தகப்பனின் தகப்பன் (குழந்தையின் பேரன்) அவரின் சகோதரர் புதல்வர் முதலியோருக்கும் பூரண ஆசௌசமுண்டாம்.

ஆண்குழந்தை பிறந்தால் சபிண்டர் எனப்படும் ஏழு தலைமுறையினருக்கு பூரண தொடக்கு உண்டு. ஏழு தலைமுறையின் மேற் பன்னிரண்டாந் தலைமுறை வரையான சமானோதகருக்கு மூன்று நாள் ஆசௌசமும் அதற்கு மேலுள்ள தலைமுறையினர் ஒருநாள் ஆசௌசமும் கொள்ளல் வேண்டும்.

பூரண ஆசௌசம் பிராமணருக்குப் பத்து நாளும் அரசருக்கு பன்னிரண்டு நாளும் வைசிகளுக்கும் சற்கூத்திரருக்கு (மது, மாமிசம் உண்ணாதவர்) பதினைந்து நாளும் அசற்கூத்திரருக்கு முப்பது நாளுமாம்)

பிரமச்சாரி கிருகஸ்தன், வானப்பிரஸ்தன், சந்நியாசி என்ற நான்காச் சிரமிகளுள் கிரகஸ்தன் எனப்படும் இவ்வாழ்வானுக்கே ஆசௌசம் உண்டாம். ஏனைய மூவரையும் ஆசௌசம் பற்றாது. இவர்கள் இல்லறத்துடன் கலப்பு உண்டேல் ஆசௌசம் உண்டு. குருகுலத்தில் இருந்து பயிலும் மாணவர்களிற்கு ஆசௌசம் இல்லை. அவர்கள் உறவினர் வீட்டில் இருந்தால் ஆசௌசம் உண்டு.

ஆன்மார்த்தமாகச் செய்யும் சிவபூசை முதலிய நித்திய பூசாதிகளில் நீராடி அக்கருமம் முடிக்கும் வரை ஆசௌசம் அவரை விட்டு நீங்கும். தொடங்கிய நைமித்திய காமிய கருமம் நிறைவேற்றும் வரை அவரைத் தொடராது. தொடங்காத நைமித்திய காமிய கருமங்களும் செய்யக்கூடாது. சமய தீட்சை பெற்றோர் சமயி எனப்படுவர். இவர்களுக்குத் தொடக்கு இருபத்தைந்து நாள்.

1. விசேட தீட்சை பெற்றோர் புத்திரகர் எனப்படுவர். இவர்களுக்குத் தொடக்கு இருபது நாள்.
2. நிர்வாணதீட்சை பெற்றோர் சாதகர் எனப்படுவர். இவர்களுக்குத் தொடக்கு பதினாறு நாள்.
3. ஆசாரியபிசேகம் பெற்றோர் ஆசாரியர் எனப்படுவர். இவர்களுக்குத் தொடக்கு பதினொரு நாள்.
4. ஆலயத்தில் தொண்டு செய்வோர் இருபது நாள் ஆசௌசம் அனுட்டிக்க வேண்டும்.
5. நடனம் (ஆடல்) பயிற்றுவோளாகிய பரதன் பாடுவோன் (ஓதவர்) குமுலுதுவோன் வீணை வாசிப்போன் முழவு கொட்டுவோன் (வாத்தியகாரர்) என்னுமிவர்கள் பஞ்சாசாரியர் எனப்படுவர். இவர்களுக்குத் தொடக்கு பதினைந்து நாள். பிறப்புத் தொடக்கின் கால எல்லை கடந்தபின் கேள்வியுற்ற தகப்பன் நீராலினாற் சுத்தி பெறுவர். ஞாதிகட்கு அதுவும் வேண்டிய தில்லை.

ஔர்பு

ஆண்குழந்தை பிறந்து பெயர் சூட்டவதற்கு முன்னர் (ஒரு மாதத்துக்குள்) இறந்தால் அவ்வாசௌசம் நீராலினால் நீங்கும். நம்மவர்க்கு நாமகரணம் (பெயர் சூட்டுதல்) முப்பத்திரண்டாம் நாள் நிகழும். பல் முளைப்பதன் முன்பு இறந்தால் (ஆறு மாதத்துக்குள்) ஆசௌசம். ஆறு மாதத்தின் மேல் பதினொரு வருடத்துள் இறந்தால் பன்னிரண்டு நாள் ஆசௌசம் கொள்ளப்படும். பதினொராம் ஆண்டின் மேற் பூரண ஆசௌசம்.

பதினொரு வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளைப் புதைப்பதும் மேற்பட்டோரைத் தகனம் செய்வதும் நடைமுறையில் உண்டு.

பெண் குழந்தை மூன்றாண்டினுள் இறந்தால் நீராடலுற்சத்தி. எட்டாண்ளினுள் இறந்தால் ஒரு நாள் ஆசௌசம். தத்தஞ் செய்யப்பட்டு திருமண விழாவிற்கு முன் பெண் இறந்தால் பெண்ணின் ஞாதியற்கும் கணவனுக்கும் அவர் ஞாதியற்கும் மூன்று நாள் ஆசௌசம் திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டு மாங்கலய் தாரணத்தின் முன் விவாக எல்லையின் (பத்து ஆண்டின்) மேல் இறந்தால் பெண், கணவன் ஆகிய இரு பக்கத்து ஞாதிகளுக்கும் பூரண ஆசௌசம். திருமணமாகாத பத்து வயதின் மேற்பட்ட பெண் இறந்தால் அப்பெண்ணின் தாய் தந்தை நூதிகளுக்குப் பூரண ஆசௌசம்.

மரணசௌசம் சபிண்டர் எனப்படும் எழுதலை முறையின ருக்கும் முழுமையாயுண்டு. ஆசௌசங்கள் பூரணம், மூன்று நாள் பஹிணி, ஒருதினம் ஒருகாலம் ஸ்நானம் (நீராடல்) என அமையும்.

பஹிணி

இரண்டு இரவும் அதற்கு நடுவே பொருந்திய பகலும் அல்லது இரண்டு பகலும் அதற்கு நடுவே பொருந்திய இரவும் குருவுக்கும் (ஆசிரியர்) சீடனுக்கும் (மாணவன்) ஒருவருக்கு ஒருவர் மூன்று நாள் ஆசௌசம்.

மாங்கல்யம் தரித்த (திருமணமான) பெண் இறந்தால் அவளுடைய தாய், தந்தை திருமணமான மகள், மகளுடைய மகள், சகோதரி மகன், கணவரின் சகோதரி பிள்ளை ஆகிய ஆறுவகையினரும் சமீபத்தில் இருந்தால் மூன்று நாள் ஆசௌசம்.

ஆண் இறந்தால் அவனுடைய தாயின் தாய் தகப்பன் தாயின் சகோதரன், சகோதரி அவன் பெற்ற மகளும் அவள் மகனும் பெண் கொடுத்த மாமன் (மனைவியின் தகப்பன்)

சகோதரியின் மக்கள் ஆகிய எட்டு வயதினருக்கும் ஆசௌசம் சமீபத்தில் இருந்தால் மூன்று நாளும் தூரத்தில் இருந்தல் ஒன்றரை நாளுமாம்.

கயரோகம், குட்டரோகம் முதலிய நோய்களைச் சகிக்க மாட்டாது பெரியோர் வாக்கை மதித்துத் தம் உயிரைப் போக்கியோருக்கரிய ஆசௌசம் அனுட்டிக்க வேண்டியதில்லை. இந்த ஆசௌசம் நீராடலினாற் தீரும். இவர்களுக்கு உடனே அந்தியேட்டி ஆகிய கிரியைகள் செய்தல் ஆகாவாம்.

பிரமச்சாரி இறந்தால் தகப்பன் முதலான ஞாதிகள் அனைவருக்கும் பூரண ஆசௌசம். ஞாதிகள் வழி ஒருவர் இறந்தாற் பிரமச்சாரிக்கு ஆசௌசமில்லை. நீராடலாற் சுத்தியாவான்.

வானப்பிரஸ்தன் சந்நியாசி ஆகியோரின் மரணத்தில் கிரகஸ்தனுக்கு ஆசௌசம் இல்லை.

செய்யத் தொடங்கிய தானத்திலும் யாகத்திலும் விவாகத்திலும் அரசராலும் கள்வராலும் வரும் கலகம் கொள்ளை முதலியவற்றிலும் தேகபீடை (நோய்) களிலும் போர். உள்நாட்டுக் குழப்பம் முதலிவற்றிலும் பூகம்பம், மலைச்சரிவு, பஞ்சம் முதலிய ஆபத்திலும் வரும் ஆசௌசம் உரியோருக்கு இல்லை. உடன் நீங்கும்.

உயர்ந்த மகா கருமங்களைச் செய்யத் தொடங்கியனுக்கும் கன்னியா தானம் செய்யத் தொடங்கியவனுக்கும் தேவோற்சவம் தேவபிரதிஸ்டை எனும் இவைகளைத் தொடங்கிச் செய்யும் குருவிற்கும் செய்விக்கும் எஜமானுக்கும் உடனிருக்கும் பரிசாகாரனுக்கும் பிராயச்சித்த விரதங்களைத் தொடங்கியவர் களுக்கும் யாகம், சிரார்த்தம், வேதபாராயணம் முதலியவற்றைத் தொடங்கிச் செய்பவனுக்கும் தீர்த்த யாத்திரையைத் தொடர்ந்து

சென்றவனுக்கும் ஆசௌசம் தெரிய வந்தால் ஸ்நானத்தால் சுத்தியாவான்.

காமிய (பயன்கருதிய) விரதத்தின் இடையே தொடக்கு வந்தால் தானம், பூசை இவற்றை நீக்கி விரதத்தை ஒழுங்காக அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

போருக்குச் சென்று முற்காயத்தல் இறந்தவனது ஆசௌசம் தகப்பன் முதலியோருக்கு ஸ்நானத்தால் நீங்கும். தகனம் முதலிய கிரியைகளை உடனே செய்யலாம். துன் மரணத்தைப் போலக் காலாந்தரத்தில் செய்ய வேண்டியதில்லை.

துர்மரணம்

இது புத்திபூர்வம், அபுத்தி பூர்வம் என இரு வகைப்படும். புத்தி பூர்வம் தானகே தன் உயிரைப் போக்குதலாகிய தற்கொலையாகும். இவ்வகை மரணத்தில் மந்திரமின்றிச் சாதாரணமாகத் தகனஞ் செய்து ஆறாம் மாதம் அல்லது பன்னிரண்டாம் மாதத்தில் தருப்பையினாற் பிரதி தேகத்தைச் செய்து உரிய முறையில் அபரக்கரியை செய்யலாம். இவ்வகையில் சபிண்டர் முதலியோருக்கு ஆசௌசம் நீராடலினாற் நீங்கும். பின்னர் மந்திர பூர்வமாகச் செய்யும் (தருப்பை சுடுதல்) கிரியையின் போது மூன்று நாள் அசௌசம் உண்டாம்.

அபுத்திபூர்வம்

இடி, தீ, கடல்கோள், ஆற்றுப்பெருக்கு, விபத்துப் போன்றவையால் ஏற்படும் மரணம் இதில் பூரண ஆசௌசம் உண்டாம்.

பொருளிகளின் ஆசௌசம்

ஆசௌசமுடையவரின் பொருள்களுக்கும் ஆசௌசம் உண்டாம். அவருக்குத் தடக்கு நீங்கும் போது புண்ணியாகஜலம் தெளித்தலால் அப்பொருட்கள் சுத்தியாகும். ஆசௌசம் வரும்முன் அறிந்து பிரித்து வைத்த பொருட்களுக்கும் தருமத்திற்கெனத் குறித்த பொருட்களுக்கும் ஆசௌசமில்லை. தானம் பூசை முதலிவற்றிற்குத் உபயோகிக்கலாம். தானியம், பொன், பசு, ஆடு, வவல்லம், பால், தயிர், நெய், எள்ளு, கரும்பு, காய்வகை, தண்ணீர், உப்பு, விறகு, எண்ணெய், மருந்து, புழுங்கல் அரிசி, திலான்னம், (திலம் - எள்ளு) புலித்தோல் ஆகியவற்றிற்கு ஆசௌசம் இல்லை. இவைகளை கொடுக்கல் வாங்கல் செய்தல் குற்றமாகாது.

கிராம ஆசௌசம்

ஓர் ஊரில் பிரேதம் இருந்தால் அஃதெடுக்குமளவுங் கிராம ஆசௌசமாம். அப்பிரேதம் எடுத்த பின்னரே சிவபூசை, ஆலயபூசை முதலியனவற்றைச் செய்தல் வேண்டும். பல வீதிகள் உள்ள பெரிய ஊரானால் தூரத்தில் பிரேதம் இருந்தால் ஓர் எல்லைக்கு அப்பால் வசிப்பவர்களுக்கு தொடக்கு இல்லை. இங்கு எல்லை என்பது பூசைக்குரிய கைமணி அடிக்கும் ஓசை கேட்கும் தூரம் அல்லது பதினொருவிற்கிடை (ஐம்பத்தைந்து யார்) தூரமாகக் கொள்ளலாம். அடுத்த தெருவில் பிரேதம் இருந்தாலும் மேற்கூறப்பட்ட தூரத்திற்கு உட்படின தொடக்கு உண்டு. அப்பால் இருந்தால் ஆசௌசம் இல்லை. பட்டணம், இராசதானி போன்ற பெருநகர்களில் பிரேதம் கிடந்தாலும் வேதவிதியறி கூறிய ஓமத்தை விடாது செய்யலாம். ஆசௌசம் இல்லை. சிவபூசை தொடங்கிச் செய்யும் போது இடையில் ஆசௌசம் வந்தால் எஞ்சிய பூசையை மந்திரமின்றித் தந்திரத்தாற் செய்யலாம்.

துர்மரணப் பிராயச்சித்தம்

இயற்கையாக உயிர் பிரியாது தன்னுயிரைத் தானே மாய்த்துக் கொள்ளல். அல்லது வேறு ஏதுக்களால் உயிர் பிரிதல் துர்மரணம் எனப்படும். நீரில், நெருப்பில் பாய்தலால் நஞ்சு உண்டலால், பாம்பு கடித்தலால், ஆயுதங்களால், விலங்குகளால் ஏற்படும் இறப்பு துர்மரணமாகும்.

இது புத்தி பூர்வம், அபுத்திபூர்வம் என இருவகைப்படும் புத்தி பூர்வம் தானே தன் எயிரைப் போக்கிக் கொள்வது அபுத்தி பூர்வ எதிர்பாராத விதமாக உயிர் பிரிதல். அபுத்திபூர்வ துர்மரணத்தில் சாதாரண மரணம் போலவே கிரியையும் ஆசௌசமும் கொள்ளப்படும். இதில் தேகம் பின்னப்பட்டிருந்தால் ஆசௌச முடிவில் பிரதித் தேகத்தில் புத்தளிகையில் புனர் தகனம் அந்தியேட்டி செய்ய வேண்டும். புத்தி பூர்வ துர்மரணத்தில் சாதாரண அக்கினியில் தகனம் செய்து ஒரு வருடம் அல்லது ஆறு மாதம் அல்லது மூன்று மாத முடிவில் இறந்த திதியில் தருப்பையால் செய்யப்பட்ட பிரதித்தேகத்தில் அந்தியேட்டி செய்து கொள்க. துர்மரணமடைந்தோர் பைசாசுருபத்தை அடைவதால் பைசாசு புலனத்திற்கு அதிபதியாகிய வைரவருக்கச் சாந்தி செய்த பின்பே அந்தியேட்டி செய்யப்படும்.

ஆணமீகச் சிந்தனைகள்

✽ சொல்வதானால் குறைந்து போகும் பொருள்கள் இரண்டு அவை புண்ணியமும், பாவமும் ஆகும். நீ செய்த புண்ணியங்களை தருமங்களை நீயே எடுத்துச் சொல்வதனால் புண்ணியம் குறையும். நீ செய்த பாவங்களை நீயே பிறரிடம் கூறுவதனால் பாவம் குறையும். குறைய வேண்டியது பாவம் நிறைய வேண்டியது புண்ணியம். ஆதலினால் நீ செய்த புண்ணியத்தைக் கூறாதே பாவத்தைக் கூறு.

✽ நீ இறைவனுடைய கருணையைப் பெற வேண்டுமானால் அதற்கு வழி ஒன்று உண்டு. அது வெறும் வணக்கமும் வழிபாடும் மட்டுமன்று. துன்பமுற்றுத் துடிக்கிற உயிர்களிடம் நீ கருணை செய். அவற்றின் துன்பத்தை நீக்கு. நீ பிற உயிர்களிடம் கருணை செய்தால் கடவுள் உன்னிடம் கருணை செய்வார். கருணையால் கருணையைப் பெறலாம். இதனை ஒரு பொழுதும் மறவாதே.

✽ உலகத்திலே நீ இரு. ஆனால் உலகம் உன்னிடம் இருக்கக்கூடாது. குடும்பத்தில் நீ இரு. ஆனால் குடும்பம் உன்னிடத்தில் இருக்கக்கூடாது. உலகமும் குடும்பமும் உள்ளத்தில் புகுந்தால் நீ அழிந்துவிடுவாய். வண்டிமேல் நீ ஏறு வண்டி உன்மேல் ஏறக்கூடாது. கப்பல் கடலில் இருக்க வேண்டும் கடல் கப்பலில் புகக்கூடாது. கடல் நீர் கப்பலில் புகுந்தால் கப்பல் அழிந்துவிடும்.

✽ வேறு எந்தப் பிராணிகளுக்கும் இல்லாத நரையை உனக்கு இறைவன் தந்தது எதன் பொருட்டு என்று சற்றுச் சிந்தித்துப்பார். ஏனைய பிராணிகள் உண்பதற்கும் உறங்குவதற்கும் மட்டுமே ஏற்பட்டவை.

மனிதனாகிய உன்னில் உறையும் உத்தமனை அடையந்
வந்தாய். அதை மறந்தவருக்கு ஓர் உணர்ச்சி வரும்
பொருட்டே இறைவன் நரையைத் தந்தான். நரைக்கத்
தொடங்கும் போதாவது உன் ஆவி ஈடேறும் நெறியில் செல்.
யாசித்து, நெய்யும் பாலும் தயிரும் சேர்ந்த சிறந்த
அன்னத்தை உண்பதைவிட உழைத்து உண்ணும்
தண்ணீரும் சோறும் சிறந்தது. வீரமும் புகழும் இல்லாமல்
மங்கி நெடுங்காலம் இருப்பதைவிட வீரமும் புகழும்
பெற்றுச் சிறிது காலம் வாழ்வது சிறந்தது. உமிக்குவியல்
நெடுநேரம் காந்திக் கருகுவதைவிட தைலமுள்ள மரம்
ஜொலித்துச் சிறிது நேரம் எரிவது சிறந்தது.

பிறர் உன்னை வைவார்களாயின் அந்த வன்சொற்களை
இன் சொற்களாக கருது. நீ எக்காரணத்தைக் கொண்டும்
எப்போதும் எவ்விடத்தும் பிறரை வன்சொல் கூறி
வையாதே. கிடைத்தது கூழாயினும் அதனை நெய்யன்ன
மாகக் கருதி உணவு செய், பழம் பாயேயானாலும்
பஞ்சணையாகக் கருதிப் ப்டு கசப்புப் பொருளாயினும்
அதனைக் கற்கண்டாகக் கருதி உட்கொள். அதனால்
மெய்ப்பதம் காண்பாய்.

இப்போது நீ செய்கிற விவசாயத்தின் பயனை அடுத்த
ஆண்டில் நீ அனுபவிப்பாய். நன்கு உழைத்துப் பாடுபடுவா
யானால் நல்ல பயன் விளையும் அடுத்த ஆண்டு உனக்கு
நலமாக இருக்கும். சோம்பலாக இருந்து பாடு படாமல்
பொழுது போக்குவாயானால் அடுத்த ஆண்டில் உனக்கு
நன்மை இராது. இது போல் இந்தப் பிறப்பில் நீ செய்யும்
நன்மைகளை மறுபிறப்பில் அனுபவிப்பாய். நன்மை
செய்யாமல் சோம்பியிருந்தது. தீங்கு புரிவாயானால் மறு
பிறப்பில் உனது வாழ்வு சிறப்படையாது தாழ்வு அடையும்.

✽ பிறவியைத் தருவது பற்றும் அவாவுமாகும் என்ற அறி. பற்று என்பது உனது பொருளில் உள்ளம் வைப்பது. அவா (ஆசை) என்பது பிறர் பொருளில் ஆசை வைத்திருந்தால் பெருங்கேடு வரும். முதலில் ஆசையைத் தெலைத்துவிடு பின்பு பற்றையும் ஒழித்து விடு அற்றது பற்றெனில் உற்றது வீடு.

✽ பணிவு என்ற பண்பு உன் வாழ்க்கையின் உயிர்நாடி. பணிவு இன்றி வாழ்பவனுடைய வாழ்க்கைத் திறம் நிச்சயமாக உயர்ச்சியடையாது.

✽ இன்பமும் துன்பமும் உனது மனதிலிருந்து உண்டா கின்றன. மனமே பந்தத்திற்கும் முத்திக்கும் காரண மாகிறது. தீய மனம் நகரத்தைத் தருகிறது. நன்மனம் பரகதியைத் தருகிறது. மனத்தழுக்கு அற்றவரே பெரியார். மனத்துக்கண் மாசில்லாமல் இருந்தால் எல்லா அறங் களும் உண்டாகும். ஆதலினால் உன் மனம் பளிங்கு போல் இருக்கட்டும்.

✽ ஒரு மனிதனின் வெளித்தோற்றத்தை மட்டும் கண்டு நல்லவனென்றோ தீயவனென்றோ உறுதி செய்துவிடாதே. உள்ளத்தின் பண்பைக் கண்டு முடிவு செய். பலாப்பழம் முள்ளு முள்ளாக மேலே தோற்றமளிக்கும் உள்ளுக்குள் சுவையுள்ள சுளைகள் பல உண்டு. வீணை கோணல் ஆனால் இனிய நாதமுண்டு எட்டிப்பழம் மேலே பளபளவென்றிருக்கும் தொட்டாலே கசக்கும். நாவற்பழம் கருமை ஆனால் இனிக்கும். பாம்புக்குட்டி பளபளவென்று இருக்கும் கொடிய விஷத்தைத் தரும். அம்பு நேராக இருக்கும் உயிரை வாங்கும்.

✽ உன் இனத்துடன் நீ ஒற்றுமையாக இரு அப்போதுதான் உனக்கு உயர்வும் மதிப்பும் அழகும் உண்டாகும். உன் இனத்தை விட்டு நீ பிரிந்துவிட்டால் நீ எல்லோராலும் வெறுக்கப்படுவாய். தலையிலே மயிர் இருக்கும் போது அது அவ்வளவு அழகாக உள்ளது இருண்டு சுருண்டு நெய்த்து மிக அழகாக அமைந்து மதிப்பும் அழகும் பெறுகிறது. ஆனால் தன் இனத்தை விட்டு ஒரு மயில் தனித்து வேறுபட்டு வந்து விடுமானால் அது இகழ்வும் அருவருப்பும் அடைகிறது. இதனை நீ எண்ணிப்பார்த்து ஒற்றுமையாக இரு.

✽ உனது மனைவி மக்களுக்கு நிரம்ப வேண்டும் என்று பொய்யும் வஞ்சனையும் செய்து பொருளைத் தேடாதே. அப்படித்தேடுவதனால் நீ தேடிய பொருள் மனைவி மக்களை அடைந்து அவர்களுக்கு தீமையை விளைவிக்கிறது. அதனால் வரும் பாவ மூட்டை உன் உயிருடன் தொடர்ந்து வருகிறது. உடம்புக்குச் சில ஆண்டுகள் தொடர்புடைய மனைவி மக்களுக்காகத் தீய வழியில் பொருள் ஈட்டி வைத்துவிட்டு நீ கணக்கற்ற பாவத்தைச் சுமந்துகொண்டு போவது எத்துனைப் பெரிய மடமை எண்ணிப்பார். அறநெறியில் பொருளை ஈட்டு.

ருத்ரு ருத்ரல்

எங்கள் இல்லத்து நிறைவிளக்கு அணைந்த செய்தி கேட்டு
ஓடோடி வந்து அருகிருந்து ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும்
தொலைபேசி, மின்னஞ்சல், முகநூல் மூலம் அனுதாபங்கள்
பகிர்ந்தவர்களுக்கும் எமது தந்தையின் பூதவுடனுக்கு மலர
ஞ்சலி செய்தவர்களுக்கும் எமது அப்பாவின் ஈமக்கிரியைகள்
தகனக்கிரியைகளின் போது நின்று உதவிய அத்தனை நல்
உள்ளங்களுக்கும் பஞ்ச புராணங்கள் பாடியவர்களுக்கும்
இரங்கல் அஞ்சலி செய்தவர்களுக்கும் கண்ணீர் அஞ்சலி
அச்சிட்டு வெளியிட்டோருக்கும் சபிண்டிகரண கிரியைகள்
அந்தியேட்டி ஆகியவற்றில் கலந்து சிறப்பித்தவர்களுக்கும்
இன்ன பல உதவிகள் புரிந்தோருக்கும் உற்றார் உறவினர்
நண்பர்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் நெஞ்சம் நிறைந்த
நன்றிகளைக் கூறிக் கொள்கின்றோம்.

இவ்வண்ணம்

நன்றியுடன்

அமரரின் குடும்பத்தினர்.

வம்ச விருட்சம்

